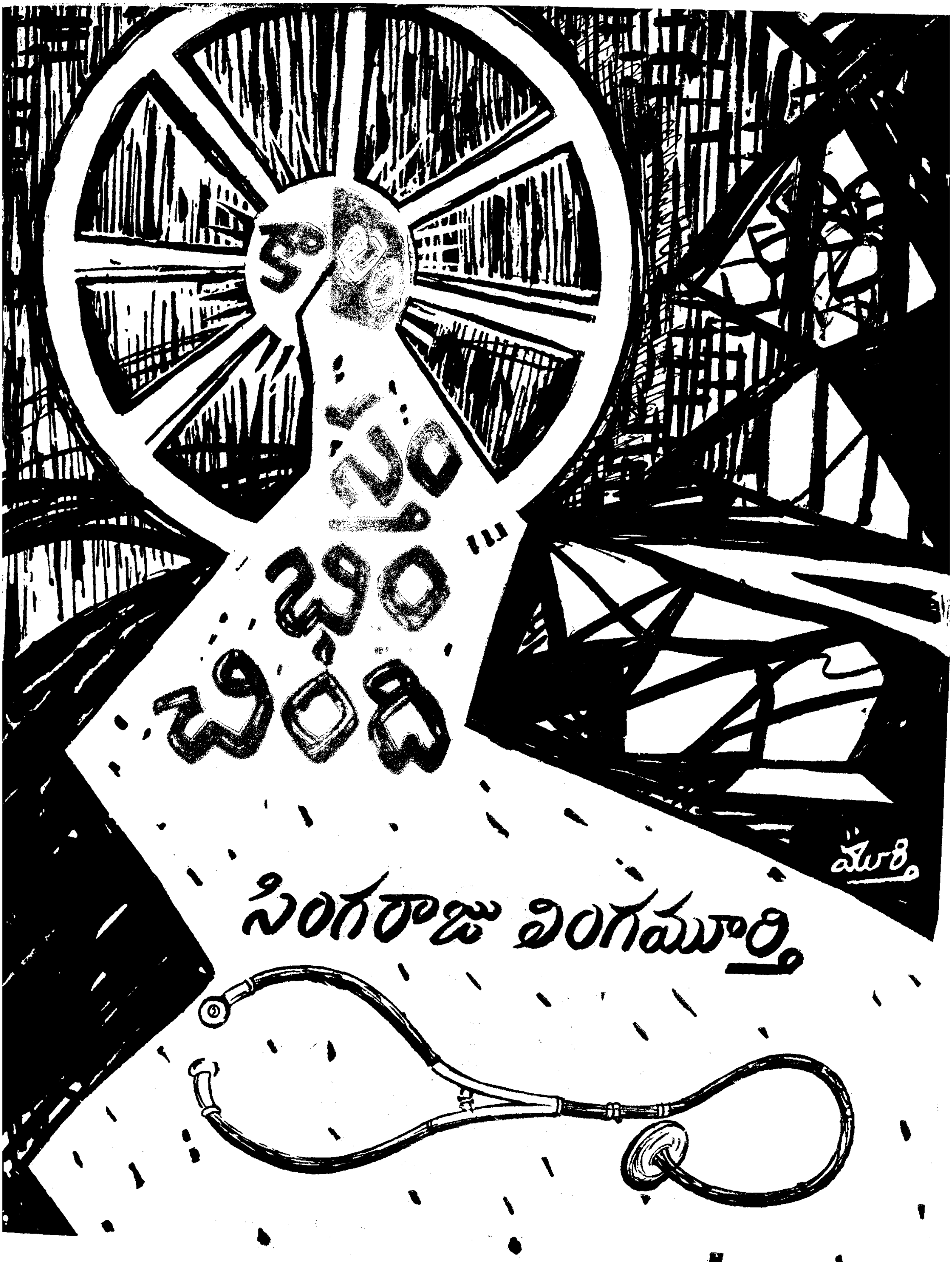
సింగరాజు లింగమూర్తి

ఆపరేషన్ థియేటర్ లోంచి సర్జన్ రాజా విజయోత్సాహంతో బయటకు వచ్చాడు.

రోగి తాలూకు బంధువు, రోగి భార్య ఆయనకు ఎదురుగా వచ్చారు.

''నేనేం ఆందోళన చెందనక్కరలేదు రాధా—ఆపరేషన్ బాగా జరిగింది. ఇంక అతనికేం ప్రమాదంలేదు. వస్తా....అర్జంటుగా వెళ్ళాలి'' గంభీరంగా అంటూ సర్జన్ అక్కడినుంచి బూట్లు టకటకలాడిస్తూ వెళ్లి కార్లో కూర్చొని స్వయంగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

''రాజా ఎంత అభివృద్ధిలోకి వచ్చాడు'' అన్నాడు రాధ తండ్రి.

వార్డు బోయ్‌లు రోగిని స్ట్రెచ్చర్‌మీద తీసికొచ్చి బెడ్‌మీద పడుకోబెట్టి వెళ్లిపోయారు.

రాధ భర్తదగ్గరకు వెళ్లి ముఖంలోకి చూసింది—కన్నీళ్లతో.

''ఛా.....ఏడుస్తున్నావా? ఆపరేషన్ అయిపోయిందిగా—ఇంకేం భయంలేదు రాధా'' హీన స్వరంతో అన్నాడతను.

''ఏమైనా బాధగా ఉందా విశ్వం'' రాధ తండ్రి ఆప్యాయంగా పలుకరించాడు.

''ఇప్పుడేం లేదు మామయ్యా! ఆపరేషన్ చేసేప్పుడు కూడా ఏమీ బాధ అనిపించలేదు. సర్జన్ చాల నైపుణ్యంగా ఆపరేషన్ చేశాడని థియేటర్‌లో ఉన్నవాళ్లు అనుకున్నారు'' అన్నాడు విశ్వం.

ఇంతలో వార్డుసిస్టర్ విసవిసలాడుతూ అక్కడకు వచ్చి ''ఆయన్ను ఎక్కువగా మాట్లాడించకండి — నీరసం వస్తుంది'' అంటూ పల్సు చూసి వెళ్లిపోయింది.

ఆవార్డులో ఉన్న కొందరు రోగులు వచ్చి విశ్వాన్ని పరామర్శించారు. వాళ్లకు చిరునవ్వుతో 'కులాసా' అన్నట్టు సైగ చేశాడు విశ్వం.

''సర్జన్ తెలివైనవాడు. విదేశాలలో కూడా చదువుకొని వచ్చాడు. ఎటువంటి ఆపరేషన్ అయినా చక్కగా చేస్తాడు. వందల సంఖ్యలో ఆపరేషన్లు చేసిన అనుభవజ్ఞుడు.'' అంటూ వాళ్లు సర్జన్ రాజాను స్తుతించారు.

''నిజంగా ఆయన దేవుడు. ఎంతమంది తల్లులకో పుత్రశోకం తప్పించాడు. ఎంతమంది యువతుల మాంగల్యాలను భద్రం చేశాడు''అని ఒక ముసలిరోగి సర్జన్ రాజాను శ్లాఘించాడు.

''ఆయన లోపాయకారిగా డబ్బు తీసుకుంటేనేం గనుక — ఆయన చేతిమీదుగా ఆపరేషన్ జరగడం ఎంత అదృష్టం! ఆ అదృష్టం ఉన్న వాడికే ఆయన చేతి మీదుగా ఆపరేషన్ జరుగుతుంది'' మరో రోగి అన్నాడు.

మరి కొంతసేపటిలో వార్డు ప్రశాంతమైపోయింది. రోగులు ఎవరి బెడ్డులమీద వాళ్లు మౌనంగా పడుకున్నారు. కొందరు కళ్లుమూసుకొని నిద్దరకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. తమ రోగాలను గూర్చి, ఇండ్ల దగ్గరి పరిస్థితులను గూర్చి ఇద్దరు చెప్పుకుంటున్నారు.

విశ్వం మంచం దగ్గర రాధ స్టూలు మీద కూర్చుని భర్తముఖంలోకి చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తున్నది.

''తన అదృష్టంవల్ల, మాంగల్యబలం వల్లనే రాజా చేతిలో జరిగింది ఆపరేషన్. ఈ ఆసుపత్రిలో సర్జన్ మంచి అనుభవజ్ఞుడని తెలిసి స్పెషల్‌వార్డు లేకపోయినా విశ్వాన్ని చేర్పించింది. తీరా ఆసర్జన్ రాజే అయ్యేటప్పటికి తనెంతో సంతోషించింది.'' అనుకుంది రాధ.

విశ్వం కళ్లు తెరచి రాధ ముఖంలోకి చూశాడు.

''ఏమిటాలోచిస్తున్నావు?'' నీరసంగా ఉన్నాయి అతని మాటలు.

''ఏంలేదండీ!.....చాలా నీరసంగా ఉందా?.... ఇప్పుడేమీ లోపలకు ఇవ్వకూడదన్నారు.'' అంది రాధ.

''అవును—ఇప్పుడేం తీసుకోకూడదు ...... సర్జన్ నీకు తెలుసుట గదూ—థియేటర్‌లో అన్నాడు.''

''అవునండీ .... ఇందాకటిదాకా అసలతను ఎక్కడుండేదీ తెలియదు. మిమ్మల్ని థియేటర్ లోకి తీసుకువెళ్లాక రాజా లోపలికి వస్తూ కనిపించి మాట్లాడాడు. మన అదృష్టంవల్ల సర్జన్ తెలిసినవాడే అయ్యాడు.

''నీకు తెలిసినవాడు కాబట్టే ఆయనే స్వయంగా ఆపరేషన్ చేశాడు. మొదట నాకు వేరే డాక్టర్ ఆపరేషన్ చేయబోతున్నాడు. ఇంతలో సర్జన్‌వచ్చి తనే చేస్తానన్నాడు.'' అన్నాడు విశ్వం. ఇంతలో సిస్టర్ బెడ్ దగ్గరకు వచ్చి టెంపరేచర్ చూసి ''మీరు ఎక్కువగా మాట్లాడించకండి'' అని రాధతో చెప్పి వెళ్లిపోయింది.

విశ్వం నీరసంతో కళ్లుమూసుకు పడుకున్నాడు.

''నిజంగా ఆయన దేవుడు. ఎంతమంది తల్లులకో పుత్రశోకం తప్పించాడు. ఎంతో మంది యువతుల మాంగల్యాలను భద్రంచేశాడు' అన్న మాటలు రాధకు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఆ ఆలోచనతో గత స్మృతులు ఒక్కొక్కటే మసిలాయి.

* * *

ఇంటర్ చదువుతుండగా రాజాతో పరిచయం ఏర్పడింది రాధకు. క్రమంగా వాళ్ల పరిచయం స్నేహంగా మారింది. ఆమెతో పరిచయం కలిగించుకోవాలనీ, స్నేహం చెయ్యాలనీ మిగతా విద్యార్థులు ప్రయత్నించేవారు. కాని ఆ అదృష్టం రాజాకొక్కడికే దక్కింది. రాజా అందమైన ముఖం, సత్ప్రవర్తన రాధను ఆకర్షించాయి.

రాజా ఇంటర్ పూర్తిచేసి మెడిసన్ చదువుతున్నాడు. రాధ బి.ఏ.లో చేరింది. కాలేజీలు మారినా వాళ్ల స్నేహం మారలేదు. వాళ్ల స్నేహానికి రాజా చెల్లెలు సీత మరింత దోహదం కలిగించేది. ఎప్పుడైనా వారంరోజులు రాజా కనిపించకపోతే రాధకు పిచ్చెత్తినట్టుండేది. ఎందుకు రాలేదో ఏమోనని తనే వాళ్లింటికి వెళ్లేది.

''ఏం—మా అన్నయ్యను చూడందే ఉండలేవా'' అనేది సీత.

''మీఅన్నయ్యకోసం ఎవరొచ్చారోయ్—నీకోసమే వస్తే'' అనేది రాధ.

''చాల్లేవోయ్ దొంగవేషాలు'' అనేది సీత.

ఒకరోజు రాధ కాలేజీనుంచి వస్తుంటే రాజా కనిపించాడు, ఆమెకోసమే నిలబడినట్టు.

''ఇక్కడ కాసేశారేం?'' కొంటెగా చూస్తూ అంది రాధ.

''మంచి పిక్చరొచ్చింది—వెడదాం రా''అన్నాడు రాజా.

''బాగుంది—మీతో సినిమాకా?''

''ఏం—రాగూడదా?''

రాధ ఆలోచనలో పడింది. ''రానంటే రాజాకు కోపం వస్తుందేమో. వెడితే నాన్నగారేమంటారో? తెలిసినవాళ్లెవరైనా చూస్తారేమో'' అనుకుంది.

''ఏమిటి ఆలోచన. పోనీ నాతో సినిమాకు రావడం ఇష్టంలేకపోతే మానెయ్యి'' అన్నాడు రాజా.

''అబ్బో—అప్పుడే కోపంవచ్చిందే. డాక్టర్లకు ఎంతో ఓర్పుండాలి. ఇట్లా చీటికిమాటికి కోపం తెచ్చుకుంటేనూ, విరామపడితేనూ మీరు డాక్టరేం కాగలరు?....రండి.....[illegible] ఇంటికి పోదాం.'' అంది రాధ.

రాజా రిక్షావాణ్ణి పిలిచాడు.

''ఎవరైనా చూస్తారేమో'' [illegible] కూర్చుంటూ అంది రాధ.

''ఇలా భయపడితే నీవు ఎందుకూ పనికి రాకుండా పోతావు రాధా!''

''బాగుంది .....మీకేం, మగ మహారాజులు'

''మీరు ఆడ మహారాణులు.''

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

''నీ కాటుక కళ్లను చూస్తుంటే ....''

''వ్వూ ...కాసేపు కవిత్వం కట్టిపెట్టండి' అంది చిరునవ్వుతో.

ఇద్దరిమధ్యా కాసేపు మౌనం.

రిక్షా వడిగా పోతున్నది. ''ఏయ్ రిక్షాఆపు'' అంది రాధ.

''ఇల్లు అక్కడెక్కడో పెట్టుకొని ఇక్కడే ఆపేస్తావేం రిక్షాను'' అన్నాడు రాజా.

''ఇద్దరం రిక్షాలో ఇంటి దాకాపోతే ఏం బాగుంటుంది.....నాన్నగారు చూస్తే'' రిక్షాలోంచి దిగుతూ అంది రాధ.

ఇటువంటివాటికి అలవాటు పడిన రిక్షావాడు రాజా ఇచ్చిన డబ్బులు జేబులో వేసుకొని నవ్వుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు.

రాజాతో సినిమాకు వెడతానంటే మొదట తండ్రి ఒప్పుకోడేమోననుకుంది రాధ. ఆయన 'సరే' అనేప్పటికి ఎగిరి గంతేసింది.

ఆ రోజే రాధా, రాజాలు ఒకరి మనస్సును ఒకరు తెలియపరచుకున్నారు.

రోజులు గడచిపోతున్నాయి. రాధ బి.ఏ. పూర్తిచేసింది. రాజు మెడిసిన్ పూర్తిచేశాడు. ప్రభుత్వం రాజును విదేశాలకు పంపుతానన్నది. రాజు ఉత్సాహం చూపాడు. రాధకు గుండెల్లో రాయిపడింది.

"ఎందుకంత బెంబేలు పడతావు ....ఈలోగా నీవు కూడా చదువు.. నేను విదేశాలనుంచి రాగానే పెళ్లిచేసుకుందాం" అని ధైర్యం చెప్పాడు రాజు.

"విదేశాలకు వెళ్లకపోతేనేం?" కన్నీళ్లతో సాధింపుగా అంది రాధ.

"ఈ అవకాశం సామాన్యంగా అందరికీ దొరకదు రాధా! వచ్చినదాన్ని వదులుకోడం వివేకలక్షణం కాదు. నేను వృద్ధిలోకి వచ్చి, మంచిహోదాలో ఉంటే నీకు మటుకు సంతోషం కాదా?" అన్నాడు రాజు.

'సరే' ననక తప్పిందికాదు రాధకు.

రాధ ఎం.ఏ.లో చేరింది.

రాజు అమెరికా నుంచి తరచు రాధకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తుండేవాడు. అక్కడి వింతలను గూర్చి, క్రొత్తగా ఏర్పడిన స్నేహాలను గురించి, అక్కడి వారి సంస్కృతి, సాంప్రదాయాలను గురించి వ్రాస్తే, రాధ ఎంతో కుతూహలంతో చదువుకునేది.

క్రమంగా రాజు దగ్గరినుంచి ఉత్తరాలు సన్నగిల్లాయి. ఆమె నాలుగు ఉత్తరాలు వ్రాస్తే ఒకదానికి మాత్రం సమాధానం వచ్చేది. "ఎప్పటికప్పుడు వ్రాద్దామనే అనుకుంటాను. కాని తీరిక ఉండటంలేదు రాధా" అంటూ ఏవో కారణాలు వ్రాసేవాడు.

"వ్రాయదలచుకుంటే అంత తీరికలేకుండా ఉంటుందా?" అనుకునేది రాధ.

రాధ ఒకసారి రాజు ఇంటికి వెళ్లింది.

"ఏం రాధా, అన్నయ్య లేడని, బొత్తిగా రావడం మానేశావు" అంది రాజు చెల్లెలు సీత.

"నీవు మటుకు మహావస్తున్నావేమిటి మా ఇంటికి" అంది రాధ.

ఇద్దరూ కొంతసేపు తమ చదువులను గురించి, కాలేజీ విద్యార్థుల పోకిళ్లను గూర్చి మాట్లాడుకున్నారు.

"అమెరికా నుంచి అన్నయ్య కొన్ని ఫోటోలు పంపాడు" అంటూ సీత బీరువాలోంచి ఆల్బం తీసి రాధకుఇచ్చింది.

సీతతో మాట్లాడుతూనే రాధ ఆల్బంలో ఒక్కొక్క పుట తిరగవేస్తున్నది. "వీటిల్లో కొన్ని నాకూ పంపించారు మీఅన్నయ్య" అంది రాధ.

"ఇప్పుడేవస్తా — చూస్తుండు" అంటూ సీత లోపలకు వెళ్లింది.

రాధ ఆల్బం తిరగవేస్తున్నది. ఒక పుట తిప్పేసరికి తనకళ్లను తాను నమ్మలేకపోయింది.

ఒక పార్కు. ఆపార్కులో ఓచెట్టు. ఆచెట్టు క్రింద ఒక అమెరికా యువతి. ఆమె ఒడిలో తలపెట్టుకొని రాజు సిగరెట్ పొగవదులుతూ ఆమె కళ్లల్లోకి చూస్తున్నాడు.

"రాజు సరిగ్గా ఉత్తరాలు వ్రాయకపోవడానికి ఇదా కారణం" అనుకుంటూ రాధ మరో పుట తిప్పింది.

ఆఫోటోలో కూడా ఆయువతే రాజు ఒడిలో తలపెట్టుకొని పడుకొని ఉంది. రాజు ఆమె చెక్కిళ్లను నిమురుతున్నాడు.

"ఛీ ....ఛీ... రాజు ఇటువంటివాడనుకోలేదు. అక్కడ వేసే వేషాలు చాలక చెల్లెలికి ఫోటోలుకూడా పంపాడెందుకో సిగ్గులేక" అనుకుంది. ఇంకా ఎటువంటి దృశ్యాలు చూడవలసి వస్తుందోనని రాధ ఆల్బం మూసివేసి తలపట్టుకు కూర్చుంది.

రాజుమీద కోపం, ఆ అమెరికా యువతిమీద అసూయ కలిగాయి రాధకు. "మొగవాళ్లంతా ఇంతేనేమో" అనుకుంది.

"ఈఫోటోలు తనకు చూపించడంలో సీత ఉద్దేశ్య మేమిటో"నని ఆలోచించింది రాధ.

"తన అన్నగారిమీద ఆశలు వదులుకోమని ముఖతా చెప్పలేక సీత ఈపని కావాలనే చేసిందేమో" అనుకుంది. ఇంతలో సీత ప్లేటులో కాఫీ ఫలహారాలు తెచ్చింది.

"ఇప్పుడివన్నీ ఎందుకు సీతా!" అంది రాధ.

"బెట్టు చాల్లేగాని తీసుకో" అంటూ సీత రాధ ముఖంలోకి చూసి 'వ్హూ....అనుకున్నంతా అయింది. ముఖం వాడిపోయింది అమ్మాయి గారికి" నవ్వుతూ అంది.

"నీకు నవ్వుగానే ఉంటుంది. ఈఫోటోలు చూడమనడంలో ఏమిటి నీఉద్దేశం?" కోపంగా అంది రాధ.

"అక్కడ మాఅన్నగారు చేస్తున్న నిర్వాకం నీకు తెలియచెయ్యడానికే. ముందు టిఫిన్ తీసుకో, తర్వాత ఆలోచిద్దాం." అంది సీత.

ఇద్దరూ టిఫిన్ చేస్తున్నారు.

"ఫోటోలు చూసి నీమనస్సు చెడగొట్టాను. మొగవాళ్లు ఏవో పిచ్చివేషాలు వేస్తారు. వాటిని మనం సరిదిద్దుకోవాలి. అన్నయ్య అమెరికా నుంచిరానీ, అన్నీ నేను సర్దుబాటు చేస్తాను." అంది సీత.

"ఇక అది అసంభవం సీతా!..... మీ అన్నయ్యను నమ్మాను. మనసిచ్చాను. మోసపోయాను. కాని నాకొక్కటే తృప్తి. నేను ఏ కళంకం తెచ్చుకోలేదు. వస్తా సీతా...తలనొప్పిగా ఉంది" అంటూ రాధ చకచక వెళ్లిపోయింది— సీత పిలుస్తున్నా.

రోజులు గడ్డుగా గడుస్తున్నాయి రాధకు. రాజును మరచిపోదామని ప్రయత్నించేది. కాని సాధ్యం అయ్యేదికాదు. చాలా రోజుల తర్వాత రాజు వ్రాసిన ఉత్తరం చూసి చించిపారేసింది. దానికి సమాధానం కూడా వ్రాయలేకపోయింది రాధ. తర్వాత రాజు దగ్గరనుంచి ఉత్తరాలు రావడమే ఆగిపోయాయి.

రాధ ఎం.ఏ. ఫైనల్లో ఉండగా విశ్వం ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించాడు. త్వరలోనే అతనితో వివాహం జరగడం, కాపురానికి వెళ్లడం కూడా జరిగింది.

విశ్వం ప్రేమతో, అతని లాలనతో రాజును మరచిపోగలిగింది రాధ. "విశ్వం లాంటి భర్త దొరకడం అదృష్టం" అనుకునేది.

రాజు అమెరికా నుంచి తిరిగి వచ్చాడనీ, వస్తూ ఒక దొరసానిని కూడా తెచ్చాడనీ తెలిసింది రాధకు.

"భారతస్త్రీ నచ్చలేదేమో, ఆ అందగాడికి" అని నవ్వుకుంది రాధ.

ఒకసారి విశ్వం టైఫాయిడ్‌తో పడుకొని బయటపడ్డాడు. అప్పటినుంచి అతని ఆరోగ్యం కోలుకోలేదు. [illegible] బాధపడేవాడు. [illegible] ఎక్కడో [illegible], ఆపరేషన్ చేయాలని చెప్పారు. అందుకోసమే రాధ విశ్వాన్ని తీసుకొని తండ్రితో ఈ ఊరు వచ్చి అతణ్ణి ఆసుపత్రిలో చేర్పించింది.

* * *

విశ్వం కళ్లు తెరిచి [illegible] రాధ [illegible] చేసింది.

"[illegible] ఉంది. [illegible] పోయావా" అన్నాడు విశ్వం.

"[illegible] ఉంది. [illegible]" అంది రాధ.

[illegible] వచ్చాడు. [illegible] విశ్వం బెడ్ దగ్గరకు వచ్చేప్పటికి రాధ [illegible] లేచి నిలుచుంది.

రాజు విశ్వం [illegible] పరీక్షించాడు.

"[illegible] ఉంది రాధా. ఇంకో [illegible] [illegible]...ఏం [illegible] కదా?" అన్నాడు రాజు.

"ఏం లేదు డాక్టర్.....[illegible]."

"ఇది నా [illegible]...ఏం రాధా...[illegible] కూడా పంపలేదు కదూ" అంటూ రాజు [illegible] కూర్చున్నాడు. [illegible] మాట్లాడలేదు.

"సీత దగ్గరినుంచి ఉత్తరాలు [illegible]?" అంది ప్రశ్నావస్థ [illegible].

"ఆ....కులాసాగానే ఉంది. [illegible] మారిపోయావు" అన్నాడు రాజు—[illegible] చూస్తూ.

"[illegible] కదండీ!" [illegible].

"ఇక వస్తాను రాధా" అంటూ లేచాడు రాజు.

"మా ఆవిడను చూసెళ్లరూ" అంది రాధ.

"ఆవిడతో [illegible] తొందరగా ఉంది నాకు...సరే, నేనే చూస్తాను — మా ఇంటికి రాకుండానే వెళ్లిపోతారేమో!?" అని రాధతో అంటూ "ఇదుగో బ్రదర్, [illegible] అయ్యాక

మీరు కొన్నాళ్ళు నా ఆతిథ్యం స్వీకరించాలి'' అన్నాడు రాజు.

''అంతకంటేనా'' చిరునవ్వుతో అన్నాడు విశ్వం.

''సరే—వస్తా''నంటూ వెళ్లిపోయాడు రాజు.

''సీతెవరు?'' అన్నాడు విశ్వం.

''ఆయన చెల్లెలు.''

''మాట వరసకైనా ఎప్పుడూ వీళ్ల సంగతే చెప్పలేదే నీవు?''

'సందర్భం పడలేదు.''

ఇంతలో రాధ తండ్రి టిఫిన్ క్యారియర్‌తో వచ్చి ''ఇంక భోజనం చెయ్యమ్మా'' అన్నాడు.

''మీరిక్కడే కూర్చోండి నాన్నా'' అంటూ రాధ క్యారియర్ తీసుకొని ఆసుపత్రి ఆవరణలో ఉన్న చిన్న పార్కులోకి వెళ్లింది.

భోజనం చేద్దామని క్యారియర్ తెరిచిందేగాని రాధకు భోజనం చేయబుద్ధిపుట్టలా.

''రాజునుగూర్చి చెప్పనందుకు ఆయన ఏమను కుంటున్నారో? ఒకటిరెండు సందర్భాలలో రాజును గురించి చెబుదామని నోటిదాకా వచ్చి కూడా తను చెప్పలేకపోయింది. రాజు మాటలతీరును బట్టి ఇద్దరికీ మంచి చనువే ఉందనుకొని ఉంటాడు విశ్వం'' అనుకుంది.

''నేనేం మారిపోయానని రాజు అట్లా అన్నాడు? అట్లా అనడంలో అతని ఉద్దేశం ఏమిటో?'' అని ఆలోచించింది రాధ.

''కొరివితో తలగోక్కున్నట్టుందిట ఆమెతో సంసారం. ఏరికోరి తెచ్చుకున్నాడుగా—అనుభ వించద్దూ. ఆమెతో తనకు సుఖంలేదని తెల పడంలో రాజు ఆంతర్యమేమిటి?'' అని యోచిం చింది.

ఆమెకు సమాధానమేమీ చిక్కలా.

''ఎందుకు తనకీ పనికిమాలిన ఆలోచనలు. రాజు మీద తనకెందుకని అసూయ? ఇవన్నీ తన ఆలోచనల్లోకి రానివ్వకూడదు. విశ్వం తనను చల్లగా చూస్తేచాలు'' అనుకుంది.

ఆ ఆలోచనలతో ఏదో తిన్నాననిపించుకొని మిగిలిన అన్నమంతా అక్కడ వూడ్చేవాళ్లకు ఇచ్చి వేసింది.

* * *

రాత్రి తొమ్మిది గంటలైంది. విశ్వం ఉన్న వార్డులో కొందరు అప్పుడే నిద్రపోయారు. ఇద్దరు రోగులు పక్కలమీద కూర్చొని ఏవో కథలు చెప్పుకుంటున్నారు.

విశ్వం బాధతో మూలుగుతున్నాడు. అటు ఇటు కదలడానికి వీల్లేదు. వెల్లకిల పడుకొని ఉండాలి.

రాధ అతని కాళ్లకట్టున స్టూలుమీద కూర్చొని కాళ్ళు పిసుకుతున్నది—ఆందోళనతో భర్త ముఖంలోకి చూస్తూ.

రాత్రి షిప్టు సిస్టర్‌వచ్చి మరేం భయం లేదు. నిద్దర పడటానికి ఇంజక్షన్ ఇస్తా'' నంటూ విశ్వానికి ఇంజక్షన్ ఇచ్చి వెళ్లింది.

''అబ్బా ....అమ్మా '' అని మూలుగుతూ విశ్వం దాహమని సంజ్ఞచేశాడు. రాధ లేచి చెంబాతో నీళ్లుపోసింది.

తొమ్మిది.... పది...పన్నెండు...గడియారం తన పని చకచక నిర్వర్తిస్తున్నది.

విశ్వం బాధ ఎక్కువవుతున్నదేకాని తగ్గడం లేదు.

రాధకేం చేయాలో తోచడం లేదు. పక్క బెడ్‌లమీద ఉన్నవాళ్లు ''ఒకరోజు అలాగే బాధగా ఉంటుంది. మరునాటికి తగ్గిపోతుంది' అని ధైర్యం చెబుతున్నారామెకు.

''ఈబాధ శత్రువులకు కూడా వద్దు రాధా! అబ్బబ్బ....ఇంకెప్పుడు తెల్లారుతుందో!'' అంటూ బాధపడుతున్నాడు విశ్వం.

రాధ అతనిబాధ చూడలేకపోతున్నది. కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. తను ఏడిస్తే అతను మరీ అధైర్యపడతాడేమోనని విశ్వం చూడకుండా పమిటచెంగుతో కళ్లు తుడుచుకుంది. ఇంతలో వార్డు డాక్టర్ అక్కడకు వచ్చాడు.

''డాక్టర్...ఈయనను కాస్త చూడండి. చాలా బాధపడుతున్నారు.'' రాధ ప్రాధేయ పడుతూ అంది.

పండిన పంట

డాక్టర్ విశ్వాన్ని పరీక్ష చేశాడు.

"టెంపరేచర్ ఉంది....మరేం ఫరవాలేదమ్మా.... రేపటికి ఏం బాధ ఉండదు" అంటూ డాక్టర్ ఏదో మందు తెచ్చి ఇవ్వమని సిస్టరుకు చెప్పి మిగతా రోగులను పరామర్శించి వెళ్లిపోయాడు.

"చస్తుంటే ఒక చెంప తగ్గిపోతుందంటాడేం—నా బొంద" అని విసుక్కున్నాడు విశ్వం.

సిస్టర్ మందు తెచ్చి విశ్వానికిత్తాగించి వెళ్లింది.

"కాసేపు కళ్లుమూసుకొని నిద్దరకు ప్రయత్నించండి" అంది రాధ.

"వూ...నిద్ర....ఒకటే నిద్ర....రాధా... ఇంక నేను బ్రతకను రాధా" అతని కంఠం రుద్ధమైంది.

"చ—అవేం మాటలండీ! మీకేం ప్రమాదం లేదని రాజు చెప్పాడుగా....ఎందుకంత భయపడతారు?" ఒకవైపు అతని దురవస్థకు లోపల ఏడుస్తూనే అతనికి ధైర్యం చెబుతున్నది రాధ.

"ఏమిటో ...నాకంతా అయోమయంగా ఉంది రాధా!..... అబ్బా....అమ్మా.....లాభంలేదు రాధా....ఈరాత్రి గడవదు....నాప్రాణాలు నిలవవు....నిన్ను అన్యాయం చేసి పోతున్నా"అంటూ విశ్వం ఆమె చేతుల్ని పట్టుకొని కళ్లల్లో నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు.

రాధ హృదయం దుఃఖంతో నిండిపోయింది. అతనికేమని ధైర్యంచెప్పాలో తోచడంలేదు. విశ్వం మనస్తత్వం పసిపిల్లవాడి మనస్తత్వంలా తోచింది. మనస్సు పదిలపరచుకుంది. పమిట చెంగుతో అతని కళ్లు తుడిచి తల నిమిరింది. ప్రేమగా పసివాణ్ణి లాలిస్తున్నట్టు చెక్కిళ్లు నిమిరింది.

"బెంగపడకండి...పోనీ రాజుకు ఫోన్‌చేయించి పిలిపించనా" అంది.

"అర్ధరాత్రి ... ఆయనకు శ్రమ."

"మరేం ఫరవాలేదు. తప్పకుండా వస్తాడు. నేను చేయిస్తే....ఉండండి—సిస్టర్ దగ్గరకు వెళ్లొస్తా"నంటూ రాధ వెళ్లబోయింది.

"వద్దు రాధా ....వద్దు....ఈకొన్ని క్షణాలైనా నాదగ్గరుండు....ఉండు రాధా — నన్నొదిలి పోకు" అన్నాడు విశ్వం.

రాధ పక్కబెడ్డుమీద వున్న రోగిని బ్రతిమాలింది—సిస్టర్ను పిలుచుకు రమ్మని.

ఐదు నిముషాల్లో 'ఏమిటి?' అంటూ సిస్టర్ వచ్చింది.

"సర్జన్ రాజుకు ఫోన్ చేసి రాధ అర్జంటుగా రమ్మన్నదని చెప్పండి... మీకెంతైనా పుణ్యం ఉంటుంది" అంది రాధ.

"ఇప్పుడా.... మూడుగంటలైంది" అని పెదిమి విరిచింది సిస్టర్.

"నాకు చాలా భయంగా ఉంది. నేను ఫోను చేయించానంటే ఆయనేమనడు. కాస్త నాకు ఈసహాయం చేసిపెట్టు సిస్టర్" అని సిస్టర్ని కష్టం పెట్టుకొని బ్రతిమాలింది రాధ.

'సరే' అంటూ వెళ్లింది సిస్టర్.

మరో అయిదు నిముషాల్లో సిస్టర్ తిరిగివచ్చి "సర్జన్ ఇంట్లోలేరంట.... ఎక్కడో పార్టీ ఉందని వెళ్లారుట. ప్రొద్దుటికిగాని రారట" అని చెప్పి వెళ్లిపోయింది.

"దురదృష్టవంతుల్ని బాగుచేసేవాళ్లు లేరు రాధా....అమ్మా....అబ్బబ్బ.. వూ..రాధా ..ఈ రాత్రి గడువదు.. నాప్రాణాలు నిలవ్వు..." అని బాధపడుతున్నాడు విశ్వం.

కాలచక్రం ఆగిపోయినట్టుగా ఉంది రాధకు. ప్రళయం ముంచుకొస్తున్నట్టు ఆకాశం ఉరిమింది.

ఆమె హృదయంలో దుఃఖం అలుముకున్నట్టు ఆకాశంలో మబ్బులు దట్టంగా అలుముకున్నాయి.

మరి కాసేపటిలో జోరున వర్షం ప్రారంభమైంది.

చల్లటిగాలి, జల్లు కిటికీలోంచి వస్తూంటే తలుపులు మూసివేసింది రాధ.

ఫెళఫెళమని ఆకాశం విరుచుకుపడుతుందా అన్నట్టు మేఘాలు గర్జించాయి.

"అమ్మో... అబ్బ...రాధా....వూ...హమ్మ. ...ఆ... ఆ.." విశ్వం బాధ భరించలేక కేకలు పెడుతున్నాడు.

రాధకు ఏంచేయాలో బోధపడటంలేదు. ఆమె లోచితంగానే మంగళసూత్రాలను తీసి కళ్లకద్దుకుంది. దైవప్రార్థనకంటే తాను చేయగలిగిందేమీ లేదనుకుందేమో కళ్లు మూసుకొని "హే భగవాన్! ఆడదానికి భర్తకు మించిన సౌభాగ్యం లేదు. తెలియక నేను చేసిన పాపమేమైనా ఉంటే క్షమించు. నాలుగు కాలాలపాటు నా పసుపు కుంకుమ చల్లగా ఉంచు" అని లోలోపల ప్రార్థించింది.

కళ్లు తెరచి విశ్వం ముఖంలోకి చూసింది. విశ్వం కళ్లుమూసుకున్నాడు. నూతిలో నుంచి మాటలు వినిపించినట్లుగా ఉంది అతనిమాటలు. ఏమిటో అంటున్నట్టు అతని పెదిమలు కదిలాయి. 'ఆ' అంటూ నోరుతెరిచాడు. అంతే...ఆనోరు మళ్లీ మూతపడలేదు. రాధ గుండె దడదడకొట్టుకుంది. గజగజ వణికిపోయింది. చెయ్యిపట్టుకు చూసింది. చల్లగా అయిపోయింది. అతనిగుండె మీద చెవిపెట్టి వినింది. "రాధా....రాధా..." అంటున్నట్టు వినిపించింది. గుండెలు బాదుకుంటూ బావురుమని ఏడుస్తున్నది రాధ. వార్డులో అంతా లేచారు. సిస్టర్లు, వార్డు బోయ్‌లు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

"ఏడవకండి పెద్దగా.... ఇవతలకు రండి" అంటూ ఒక సిస్టర్ రాధను చెయ్యిపట్టుకొని బలవంతాన బైటకు తీసుకొని వచ్చింది. వార్డు బోయ్‌లు విశ్వాన్ని తీసుకుపోయి శవాల గదిలో పడుకోబెట్టారు.

సిస్టర్ల గదిలో నేలమీదపడి రాధ కుళ్లి కుళ్లి ఏడుస్తున్నది. ఇద్దరు సిస్టర్లు ఆమె దగ్గర కూర్చొని ఓదారుస్తున్నారు.

ఎంతమంది ఓదారుస్తే మాత్రం ఆ దుఃఖం తగ్గుతుందా!

ఉరుములు, మెరుపులూ తగ్గాయి. వర్షం జోరు తగ్గింది. రాధ కన్నీటిచుక్కల్లా జల్లుపడుతున్నది.

• • •

తెల్లారింది.

రాధ విషాద హృదయంలా ఉంది ఆకాశం.

రోజూటిలాగా పక్షులు కిలకిలస్వరాలతో ఆకాశంలోకి ఎగరడంలేదు. చెదురుమదురుగా అక్కడో పిట్ట, ఇక్కడో పిట్ట ఎగురుతున్నది. శోకమూర్తి అయిన రాధను చూడలేకనేమో సూర్యుడు మబ్బుల్లోంచి బయటకు రావడంలేదు.

రాధ తండ్రి ఫ్లాస్కులో కాఫీతీసుకొని గేటు దాటి లోపలికి వచ్చాడు. అక్కడి వాతావరణమంతా స్తంభించిపోయినట్టుగా ఉందాయనకు.

ఆయనను చూచి వార్డుబోయ్‌లు, సిస్టర్లు గుసగుసలాడుకున్నారు. అనుమానంగా వాళ్లవంక చూశాడాయన. వార్డులోకి పోబోతుంటే ఒక సిస్టర్ ఆయన్ని పిలిచి రాధ దగ్గరకు తీసుకుపోయింది. తండ్రిని చూడంగానే రాధా "నాన్నా" అంటూ కౌగలించుకొని గోడుగోడున ఏడ్చింది.

ఆయన కళ్లల్లో నీళ్లు నిండాయి.

సిస్టర్లు జరిగిందంతా చెప్పారు.

"నేను బ్రతికుండగానే నీదుఃఖం చూడాల్సి వచ్చింది తల్లీ" అంటూ విలపించాడాయన. దుఃఖం దిగమింగి సిస్టర్లతో రాజుకు ఫోన్ చెయ్యమని చెప్పాడు.

పది నిమిషాల్లో రాజు కార్లో వచ్చి దిగాడు. శోకమూర్తియైన రాధ ముఖంలోకి చూడలేకపోయాడు.

"ఇది ఎలా సంభవమైంది ... ఆపరేషన్ బాగానే జరిగిందే! తను రాధకు ఏమీ ప్రమాదం లేదని హామీ ఇచ్చాడే! తనచేతి మీదుగా జరిగిన కేసు ఎన్నడూ ఇలా జరగలేదే! ఏం పొరపాటు జరిగింది" అన్న ఆలోచనలు ఒకదానివెంట ఒకటి సర్జన్ రాజు మస్తిష్కంలో పరుగులు తీశాయి.

రాధ తండ్రి రాజు దగ్గరకు వచ్చి "నీకర్తవ్యం నీవు నెరవేర్చావు రాజూ....అంతా దాని దురదృష్టం. నీవేం చేస్తావు" దైన్యంగా అన్నాడు.

రాజు నిర్లిప్తంగా చూడడంకంటే ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

"నాకీ ప్రదేశమంతా కొత్త. ఏంచేయాలో తోచడం లేదు. శవాన్ని మావూరికి తీసుకుపొమ్మంటావా?" అన్నాడాయన.

"ఎందుకు వృథా ప్రయాస. ఎక్కడైతేనేం దహనం చేయడానికి. అన్ని ఏర్పాట్లు నేను చేయిస్తాను. ముందు రాధను మాఇంటికి కార్లో పంపుదాం." అన్నాడు రాజు. ఆ ముసలాయన వెళ్ళి రాధతో చెప్పాడు.

రాజు ఇద్దరు సిస్టర్లను పిలిచి "ఆమెను కార్లో తీసుకు వెళ్లి మాఇంట్లో దించండి. పద్మా, నీకు ఇవ్వాళ 'ఆఫ్' కదూ—కొంచెం రాధను కని పెట్టుకొని మాఇంట్లోనే ఉండిపోవాలి' అన్నాడు. 'అలాగే సార్' అంది పద్మ.

"నాన్నా ... నన్ను ఆయన్ను ఒక్కసారి చూడ నివ్వండి" ఏడుస్తూ అంది.

"ఎందుకు తల్లీ—గుండెలు బ్రద్దలయ్యే టట్టు ఏడవటమేగా" అన్నాడు తండ్రి.

"జీవితంలో ఇంక అతని ముఖాన్ని చూడ లేదు. ... చూపెడదాం .....కాని రాధా ... నీవు ధైర్యంగా ఉండాలి" అన్నాడు రాజు.

ఇద్దరు సిస్టర్లు విశ్వం మృతదేహం ఉంచిన చోటుకు తీసుకుపోయారు. వాళ్లవెనక ఆమె తండ్రి, రాజు వెళ్లారు.

రాధ విశ్వం కళేబరం మీద పడి ఏడుస్తున్నది.

"ఇకలేవమ్మా—ఎంత ఏడ్చినా ఏం లాభం?" అంటూ తండ్రి ఆమెను లేవదీయబోయాడు.

రాధ విశ్వంపాదాలను కళ్లకద్దుకుంది. సిస్టర్లు ఆమెను బలవంతాన లేవదీసి వెనక్కు మరల్చారు. రాధ వెనక్కు తిరిగి తిరిగి చూస్తూ, కుళ్లికుళ్లి ఏడుస్తూ సిస్టర్లతో కార్లో ఎక్కి కూర్చుంది.

* * *

"రాత్రి రెండుగంటలవరకూ పల్సు బాగానే ఉంది పద్మా. కాకపోతే చాలా వీక్గా ఉంది. ఇలా ముంచుకొస్తుందని అనుకోలేదు." అంది ఒక సిస్టర్.

"ఆపరేషన్ బాగానే జరిగిందనుకున్నారే—థియేటర్లో వాళ్లు. ఒకరోజు, రెండు రోజులు కాస్త బాధపడటం సహజం. కాని ప్రాణం పోవాల్సినంత ప్రమాదం ఏమీ లేదే?" అంది పద్మ.

డ్రైవర్ కారును వేగంగా పోనిస్తున్నాడు.

రాధ కళ్లప్పగించి వాళ్లిద్దరి మధ్యా కూర్చుంది. ఆమెకు ఏమీ కనిపిస్తున్నట్టుగా లేదు. తెరచుకొని ఉన్నాయి కాబట్టి ఎటోచూస్తున్నట్టు ఉంది. ఆమె ఇంద్రియాలన్నీ పనిచేస్తూనే ఉన్నాయిగాని అచేతనంగా శిలాప్రతిమలా కూర్చుంది.

సిస్టర్లు అనుకున్న మాటలు వినిపించి ఒకసారి వాళ్లవంక చూసి నిర్లిప్తంగా కూర్చుంది.

ఆమెకళ్లల్లో విశ్వం మూర్తి కనిపించింది. ఇంకా తన కళ్లముందు అతను బాధ పడుతున్నట్టే ఉంది. అతని మూలుగే వినిపిస్తున్నది.

"నిన్ను అన్యాయం చేసి పోతున్నాను రాధా!" సజల నేత్రాలతో అంటూ విశ్వం తన చేతులు పట్టుకున్నట్టే ఉంది ఆమెకు.

క్రమంగా ఆమె దృష్టిపథంలోంచి విశ్వం మూర్తి మసకమసకగా అవుపిస్తూ పోయింది.

పైపు పీలుస్తున్న సర్జన్ రాజు గంభీర విగ్రహం రాధ కళ్లముందు నిలుచుంది. క్రమంగా అతనిలోని గాంభీర్యం పోయి చిరునవ్వు చిందుతున్నట్టుంది. ఆనవ్వు వెనక ఏదో మర్మం దాగినట్టుంది. క్రిందటిరోజు రాజు తనవంక చూసిన విధానం, అతనన్న మాటలు స్ఫురణకు వచ్చాయి రాధకు.

"ఆమెతో కొరివితో తలగొక్కున్నట్టుంది నావని"

"పెళ్ళికి ఇన్విటేషన్ అయినా పంపలేదు కదా!"

"మంచి భర్తనే సంపాదించావే" అంటూ రాజు వికటంగా నవ్వినట్టు అనిపించింది.

"రాజు ఏదో చేశాడు....చేశాడు...ఏదో చేసే ఉంటాడు..... లేకపోతే విశ్వం ఎందుకు చని పోతాడు? రాజు కౌశల్యం వెనక కౌటిల్యం కూడా వుంది. స్వార్థంగూడుకట్టుకుంది.వలచితెచ్చుకున్న దానిమీద రోత పుట్టింది. తనమీద వ్యామోహం మళ్ళీ తలెత్తింది. అందుకే ఏదో చేశాడు రాజు"

రాధలో ఈఆలోచన సుడిగుండలా గిరగిర తిరిగింది.

ఇంతలో కారు రాజు బంగళా ముందు ఆగింది. సిస్టర్లు ఆమెను చెరోప్రక్కా పట్టుకుని లోపలకు తీసుకు పోయారు.

"నీవేనా రాధవు....నేను చాలా విచారిస్తున్నాను. ఆయన ఫోనులో అంతా చెప్పారు" ఇంగ్లీషులోనే అంటూ శ్రీమతి రాజు రాధను లోపలకు తీసుకు పోయింది.

చితి మండుతున్నది. ఒకడు పెద్ద కర్రను చేత్తోపట్టుకొని పుల్లలను సరి చేస్తున్నాడు.

చితికి దగ్గరలోనే రాధ తండ్రి, రాజు కూర్చుని ఉన్నారు,

"మంచివాళ్ళకే చావు వస్తుంది. ఈవృద్ధాప్యంలో రాధ దుఃఖం చూసి కుమిలి పొమ్మని

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన నీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయుతేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదీ లగాయితు 12 మాసములలోని నీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరదేశ గమనము, తీర్థయాత్రలు. వివాహము, స్త్రీ సుఖము, సంతానము, నిధి నిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్తు ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టంగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1—4—0 లకు మాత్రము. వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి.చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకం వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyotishi (A. W. 13) Jullunder City.

రాంతీర్థ బ్రాహ్మీ నూనె

(స్పెషల్ నెం. 1) శిరిస్సర్వు

చుండు, వెంట్రుకలు రాలుట మాన్పి, వెంట్రుకలను పట్టువలె మృదువుగాను, కాంతిగాను వల్గాను చేయు అమూల్యమైన హెయిర్ టానిక్. ఇది మెదడును చల్లబరచి, జ్ఞాపకశక్తిని పెంపొందించి, కండ్ల వేడిమి, నిరంతర శిరోబాధ తగ్గించును. హాయిగా నిద్ర పట్టించును.

యోగాసన చార్టు

సచిత్రమైన మా యోగాసన చిత్రపటంలో చూపిన వివిధ యోగాసనముల నిరంతర అభ్యాసమువల్ల ఆరోగ్యకరమైన మంచి శరీరదార్ఢ్యత పొందండి.

పోస్టేజితో ధర రు. 3/— లు మాత్రమే.

శ్రీ రాంతీర్థ యోగాశ్రం

దాదర్, బొంబాయి 14.

నన్నింకా బ్రతికించాడు భగవంతుడు'' కన్నీళ్ళతో అన్నారు.

ఆయనలా విలపిస్తుంటే గుండె ధైర్యంగల రాజు హృదయం కూడా ద్రవించింది.

''నేను పేరుపడ్డ సర్జన్నే కాని ఏం లాభం? విధివిలాసం ఎవరు తప్పిస్తారు?'' అన్నాడు రాజు.

''ఇంక మీరు వెళ్ళవచ్చు బాబూ''! అన్నాడు శ్మశాన కాపరి.

''లేవండీ పోదాం'' అంటూ రాజు రాధ తండ్రిని లేవదీశాడు.

భగభగమండుతున్న చితివంక చూసి ఆయన రెండడుగులు వేశాడు.

ఇంతలో 'ఫట్' మంటూ చితిలోంచి శబ్దం. ఏదో ఎగిరివచ్చి రాజు కాళ్ళముందు పడింది.

''కపాలం పగిలిం''దను కున్నాడు రాధ తండ్రి ముందుకు నడుస్తూ,

తన కాళ్ళముందు పడిన వస్తువు మీద పడింది రాజు దృష్టి,

''నీవు చేసిన నేరం ఇదుగో!'' అన్నట్టు తళతళ మెరిసిందది.

'కత్తి' ఆమాటలు గొంతులోనే ఆగిపోయాయి రాజుకు.

'ఎంత పొరపాటు'' అనుకుంటూ రాజు ముందుకు పోతున్న రాధ తండ్రివంక చూశాడు. వెనక్కు తిరిగి స్మశాన కాపరిని చూశాడు. క్షణంలో ఒంగుని చేతిరుమాలుతో కత్తిని తీసి పంట్లాం జేబులో వడేసి చకచక రాధ తండ్రిని కలుసుకున్నాడు. రెండు గజాలలో తమకోసం ఆగివున్న కారులో రాధ తండ్రితో ఎక్కాడు. కారు ముందుకు సాగింది.

ఇద్దరూ మౌనంగా కూర్చున్నారు. రాజు మస్తిష్కంలో ఆలోచనలు పరుగులు తీస్తున్నాయి.

''ఎన్నడూ జరగలేదు ఈ పొరపాటు. ఎలా జరిగింది? తనకు మతి మరపు ఎలా వచ్చింది'' అనుకున్నాడు.

ఆపరేషన్ థియేటర్ కళ్ళముందు కదులాడింది.

''విశ్వానికి తను ఆపరేషన్ ప్రారంభించాడు. తనకు సహాయంగా ఒక డాక్టర్, సిస్టర్, డ్రస్సర్ థియేటర్‌లో ఉన్నారు. ఆపరేషన్ పూర్తి అయింది. సహాయంగా ఉన్న డాక్టర్ ఫోన్‌కాల్ వచ్చిందని తెలిసి వెళ్ళిపోయాడు. తనే సిస్టరుకు ఏదో పని చెప్పాడు—కుట్లు తనే వేస్తానని. తను ఏదో ఆలోచనలో కుట్లువేస్తూ కత్తి లోపల మరిచిపోయి ఉంటాడు.....తను అప్పుడేమి ఆలోచించి ఉంటాడు?'' అని ప్రశ్నించుకున్నాడు.

ఆరోజు ఉదయం జరిగిన సంఘటన, తను ఆసుపత్రికిరావడం, రాధ కనిపించడం ఒక్కొక్కటే కళ్ళముందు కదులాడాయి.

''ఆసుపత్రికి బయలుదేరేముందు మిసెస్ రాజు తనతో తగవులాడింది. ''నీకిష్టం లేకపోతే వెళ్ళిపో అన్నాడు తను. 'ఓ.... దర్జాగా వెడతాను. కాని వూరికే వెడతానా? పదివేల డాలర్లు నా ముందు పొయ్యి, వెళ్ళిపోతా'' ధీమాగా అందామె. తను చిరాగ్గా వచ్చి కార్లో ఎక్కాడు. ''బుద్ధి తక్కువై తెచ్చుకున్నా దాన్ని'' అనుకున్నాడు. అలా ఆలోచిస్తూనే ఆసుపత్రిలో కారాపి, ఆపరేషన్ థియేటర్ వైపుకు చకచక నడిచాడు. అక్కడ రాధ, ఆమెతండ్రి ఎదురై విశ్వం సంగతి చెప్పారు. రాధను చూసేప్పటికి గతస్మృతులు మనస్సులో కెలక వేశాయి. ''రాధ తన అర్ధాంగి అయినట్లయితే ఎంత బాగుండేది. ఆమెను నమ్మించి మోసం చేశానే'' అని బాధపడుతూ థియేటర్‌లోపలికి వెళ్ళాడు. వేరే డాక్టర్ ఆపరేషన్ చేస్తే ''సక్సెస్'' అవుతుందో, కాదోనని తనే చేస్తానని చేశాడు. ఆపరేషన్ చేస్తున్నప్పుడు మిసెస్‌రాజుతో తను పొందుతున్న నరక యాతన, రాధను కావాలని దూరం చేసుకున్న విచారం తన ఆలోచనల్లోకి వచ్చాయి. ''ఛా..... ఇప్పుడివేం ఆలోచనలు'' అని వాటిని దూరంగా నెట్టేసి మనస్సుస్థిమితంచేసుకుని ఆపరేషన్ చకచక చేశాడు. ఈవిధంగానైనా రాధకు తను న్యాయం చేసినవాడనవుతానని ఎంతో శ్రద్ధ చూపాడు. కాని అజ్ఞాతంగా ఉన్న తన ఆలోచనలు కుట్లువేస్తున్నప్పుడు విజృంభించి ఉంటాయి. వాటి ప్రభావంతో తను మతి మరపుగా కత్తిని పొట్టలోనే వదిలేసి కుట్లు వేసి ఉంటాడు'' అనుకున్నాడు రాజు.

కారు వేగంగా పోతున్నది,

''డాక్టర్లకు ఎంతో ఓర్పుండాలి. చీటికి మాటికి కోపం, చిరాకు పడితే మీరు డాక్టరేం కాగలరు'' అని రాధ ఒకప్పుడన్న మాటలు స్ఫురణకు వచ్చాయి రాజుకు.

''ఈసంగతి రాధకు తెలిస్తే ఏమనుకుంటుంది? నేను కావాలనే చేశాననుకుంటుందేమో? ....అయినా తను చెప్తేగాని ఆమెకీసంగతి తెలియదుగా..... తను కావాలనేం చేయలేదు. పొరపాటు ఎవరికైనా వస్తుంది. దానికి తను బాధ్యుడా? ఈసంగతి పైకి పొక్కితే తన ఉద్యోగం నిలుస్తుందా? తెచ్చుకున్న కీర్తి అంతా క్షణంలో మాడిపోతుంది. ఉహూ..విశ్వం మరణానికి తనేమాత్రం బాధ్యుడు కాడు. నీవు బాధ్యుడివని అంటానికి కూడా ఆస్కారం లేదు. పైగా బాండుమీద విశ్వం సంతకం చేశాడు. అని రాజు తను చేసిన పొరపాటును తనలో తనే సమర్ధించుకున్నాడు. కానీ ''నీవే బాధ్యుడివి .. నీవు విశ్వం కడుపులో కత్తి మరచి పోకపోయినట్లయితే అతను చచ్చేవాడా?'' అని అంతరాత్మ సర్జన్ రాజును నిలదీసి అడుగుతున్నది.

ఇంతలో కారు రాజు బంగళాముందు ఆగింది.

''నాన్నా, ఆయన్నుఈవూరికి ఒప్పచెప్పి వచ్చేశారా'' అంటూ రాధ తండ్రిని చూసి విలపించింది.

రాజు హృదయం విలవిలకొట్టుకుంది.

''ఎవరు దీనికి బాధ్యులు, నీవు కావూ?'' అని అతని ఆత్మ ఘోషించింది.

రాజు తలెత్తి రాధవంక చూడలేక విషదంగా తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

కలం, కాగితం తీసికొని రాజు టేబులుముందు కూర్చున్నాడు. ఏమిటో గబగబ వ్రాసి డ్రైవరును పిలిచి ఆకాగితం ఇచ్చి పంపారు.

* * *

మరునాడు రాజు డ్రాయింగురూములో కూర్చున్నాడు ఏదో ఆలోచిస్తూ.

''టైం అవుతున్నది. ఆసుపత్రికి వెళ్లరూ'' అంటూ మిసెస్‌రాజు అక్కడకు వెళ్లింది.

''ఉహూ ... వెళ్లను ... రిజైన్ చేశాను'' అన్నాడు.

'వాట్' అంటూ ఆశ్చర్యపడింది మిసెస్‌రాజు.

''అవును ...రిజైన్ చేశాను. ఇక నేను సర్జనుగా పనికిరాను. ఏవో మందునీళ్లు కలుపుకొని మామూలు డాక్టర్‌గా బ్రతుకుతాను' అన్నాడు రాజు.

''నీకేం పిచ్చెత్తలేదు కదా? ...ఇంక నేనేమైపోవాలి?'' అందామె.

''ముందు ఇక్కడినుంచి విరగడైపో'' అని కసిరాడు రాజు.

ఆమె వెళ్లిపోయింది.

ఆమరుక్షణంలోనే రాజు రిజైన్‌చేసిన సంగతి రాధకు తెలిసి ఆశ్చర్యపడింది.

''తను అనవసరంగా రాజును శంకించింది. తను అనుకున్నదే నిజమైతే రాజు తన పదవికి రిజైన్ చేయాల్సిన అవసరమేముంది?'' అని తర్కించుకుంది.

''తన అదృష్టం బాగుండకపోతే అతనేం చేస్తాడు..... అందుకోసం అతనెందుకు రిజైన్ చేయాలి'' అనుకుంది రాధ. ఆసంగతే రాజుతో అంది. ఆమె తండ్రి కూడా అదేమాటే అన్నారు.

''అసలు విషయం చెపుదామా వద్దా'' అని రాజు తర్కించుకున్నాడు.

అతనిలోని ఏ అజ్ఞాత శక్తో చెప్పించలేకపోయింది. తను చేసిన పొరపాటును రాధముందు చెప్పలేకపోయాడు రాజు.

ఆ సాయంత్రమే రాధ తండ్రి ఆమెను తీసికొని బయలుదేరాడు.

''ఇంకా కొన్నిరోజులుండకూడదా'' అన్నాడు.

''ఇంక నాకిక్కడేముంది?'' అంది రాధ.

తన కారులోనే తీసుకు వెళ్లి రాజు వాళ్లను రైలెక్కించాడు.

గార్డు పచ్చజండా చూపి ఈలవూదాడు.

''చెప్పు....చెప్పు....నీవు చేసిన పొరపాటును రాధతో చెప్పుకో'' అంటూ రాజుమనస్సు తొందర పెట్టింది.

''ఒక్క చిన్న పొరపాటువల్ల నీ జీవితమంతా దుఃఖమయం చేశాను రాధా! ... నన్ను దేవుడు కూడా క్షమించడేమో....జీవితాంతం ఇది మరచిపోలేను'' అని ఇంకేమో చెప్పబోతున్నాడు రాజు. ఇంతలో రైలు కదిలిపోయింది. రాజు అలాగే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. రాజు చేసిన పొరపాటేమిటో రాధకు అర్ధమైందో కాలేదో మరి.

చైతన్యం గోచరిస్తున్నప్పటికి కాలం ప్రారంభించిన క్షణమది. ★